

IV

Correspondances

LA NATURE est un temple où de vivants piliers
 Laissent parfois sortir de confuses paroles;
 L'homme y passe à travers des forêts de symboles
 Qui l'observent avec des regards familiers.

Comme de longs échos qui de loin se confondent
 Dans une ténèbreuse et profonde unité,
 Vaste comme la nuit et comme la clarté,
 Les parfums, les couleurs et les sons se répondent.

Il est des parfums frais comme des chairs d'enfants,
 Doux comme les hautbois, verts comme les prairies;
 Et d'autres, corrompus, riches et triomphants,

Ayant l'expansion des choses infinies,
 Comme l'ambre, le musc, le benjoin et l'encens,
 Qui chantent les transports de l'esprit et des sens.

Η ΠΛΑΣΗ είναι ένας ναός, διπου συγκεχυμένα
 Κάποτε λόγια βγάζουνε κολόνες ζωντανές:
 Δάση ἀπό σύμβολα, διπου περνάς, κατοικημένα,
 Πού σὲ κοιτάν μὲ γνώριμες ματιές.

Σὰν τοὺς μακροὺς ἀντίλαλους ποὺ πέραθε ἀνταμώνουν
 Μέσα σὲ μιὰν ἐνδήτητα βαθιὰ καὶ μυστικά,
 'Ωσάν τὴ νύχτ' ἀπέραντη, ὡσάν τὸ φῶς πλατιά,
 Μύρα καὶ ἀχούς καὶ χρώματα κρύφιοι δεσμοὶ τὰ ἐνώνουν.

Ξέρω δροσάτες σὰν κορμιὰ παιδιάτικα εύωδιές,
 Γλυκές σὰν φλάουτα, πράσινες σὰν τὰ χλοερὰ λιβάδια,
 — Κι ἄλλες, μαυλιστικές, μεθυστικές, θριαμβευτικές,

Τῶν δίχως τέλος ποὺ ἔχουνε τὴν ἀπλωσιὰ πραγμάτων,
 "Οπως τοῦ λιβανιοῦ, τοῦ μόσχου, τοῦ κεχριμπαριοῦ,
 Πού τῶν αἰσθήσεων τραγουδοῦν τίς τρέλες καὶ τοῦ νοῦ.

'Ανταποχρίσεις